

BETH ALBRIGHT

Pulmakaunitarid

2. raamat

Beth Albright
Wedding Belles
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2013 by Beth Albright
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M12301915
ISBN 978-9949-25-832-1

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest **www.ersen.ee**.

Minu kaunile kallile Susanile, inglile maa peal.
Sa oled meie kõigi inspiratsioon.

Brooksile ja Tedile, minu universumile.

1

Ma ei suuda ikka veel uskuda, et Myra Jeanil, treileripargi selgeltnägijal, oli kõiges õigus! Me poleks selgeltnägija poole pöördunudki, kui Vivi ei oleks pulmakingiks ennustamist nõudnud. No tõesti, kes palub peapruutneitsilt tõemeeli pulmatingiks külastust linna teadjanaise juurde? Peapruutneitsi olen mina, Blake O'Hara Heart, pruudi eluaegne sõber ja advokaat.

Asjalood läksid hulluks pärast seda, kui Vivi lõpetas Myra Jeaniga „näidisennustuse” kõne. Vivi ja mina istusime tema kõõgis ülisuure söögilaua taga, mis võttis enda alla suurema osa ruumist. Vivi elas imekaunis istanduses, mis oli põlvkondi tema perele kuulunud. Keskusvine Tuscaloosa oli põrgulikult palav. Väljas olev õhk tekitas tunde, nagu hingaks koer sulle näkku. *Lämbest* ei piisa, et kirjeldada lõunaosariike augusti alguses. Siiski, miski polnud tulisem kui Vivi meeleolu sel hetkel – ja punapeade puhul on see tavaliselt ohtlik.

„Mida kuradit Myra Jean sellega öelda tahab, et tal on teine naine?” Vivi virutas käega lauale, valmistudes sisenema pruudi hüsteriahoogu, mis on tegelikult

hüsteeriahoo ja maruhoo vahepealne kategooria. Palju hullem kui tavaline hüsteeriahoog, kuid ei kesta tervet päeva nagu maruhoog.

Ma vaatasin, kuidas Vivi püsti hüppas ja köögis edasi-tagasi marssis. Näidisennustus oli vaid viis minutit kestnud, kuid preili Myra Jean oli Vivile rääkinud küllalt, et teda keema ajada. Vivi puhus pahaselt helepunase loki silmade pealt. Vivi Ann McFadden on oma punase traatja juuksekauga juba lapsest saadik sõjajalal olnud, lükates pidevalt näolt juukseid või võideldes tõrksate sasi-pundardega. Kuid juuksed olid tema aasta ringi lumivalge naha taustal rabavad. Ja tal olid säravad smaragd-rohelised silmad, mis käisid pidevalt paaris tema kõige punasemate huultega. Ma olen alati arvanud, et ta on lihtsalt imekaunis. Me oleme parimad sõbrad ja tõelised südikad kaunitarid. Keskkooli algul asutasime väikese klubi nimega Südikad Kaunitarid. Meil oli isegi oma moto: *ole stiilne, südikas ja õige pisut ninakas*. Sellest saadik olime üsna hästi selle moto järgi elamisega hakkama saanud ning pidasime end igal moel südikate kaunitaride õdedeks – kui välimus välja arvata. Mina olen kahe sentimeetri jagu pikem – tervelt 165 sentimeetrit pikk – brünett ja rinnakas ja päevitunud. Mu silmad on sinakas-rohelised nagu mu vanaemalgi. Ma hoolin Vivist, nagu oleks ta mu lihane õde ja ma ei suutnud sugugi näha, et ta nii endast väljas oli, eriti kuna tema suurpäev oli varsti saabumas.

Vähem kui kahe kuu pärast pidi Vivi abielluma oma elu armastusega, Alabama Crimson Tide'i jalgpallimeeskonna mängude staarkommentaatori ja minu mehevenna

Lewis Heartiga. Vivit ootas ees täispikkuses ennustus tüdrukuteõhtul-beebipeol, mis pidi aset leidma selle kuu lõpupoole – jah, tegemist on kombineeritud peoga, sest pruut on oma pulmapäeval peaaegu seitsmendat kuud rase. Vivi arvas, et kõigil oleks lõbus peo ajal ennustust kuulata, kuid kui Vivi juba näidisenmustusele niimoodi reageeris, siis ma teadsin, et meid ootavad ees pahan-dused.

Vivi jättis sammumise senikauaks, et vitriinkapist kaks klaasi võtta ja need köögiletile lajatada. „Ma ei jõua oma peoni oodata, et teada saada, mis sel naisel veel mulle öelda on.”

„Kullake,” ütlesin ma, „ta vastuvõtuajad on selle ajani täis.”

„Noh, sellisel juhul peab ta lihtsalt kellelegi aja ära ütleva.” Vivi tõmbas külmkapiukse järsult lahti, viskas klaasidesse jääd ning valas hoogsalt teed peale. Osa teest sattus isegi klaasi. „Ma ei maga silmatäidki, kuni ma pole teada saanud, millest kuradist ta räägib.”

Vivi tõmbas köögiaknal kasvavalt piparmünditaimelt mõned lehed, nagu rebiks Lewise küljest jäsemeid. „Ta ei teeks mulle niimoodi,” ütles ta, visates piparmündilehed hooga klaasidesse. Ja ma pidin temaga nõustuma, et pärast kõike seda, mida need kaks tuvikest läbi olid elanud, oli raske ette kujutada, et Lewis võiks truudust murda. Ehkki ma pole just alati Lewise suurim fänn olnud. Kui Lewis ja minu abikaasa Harry aastaid tagasi tülli läksid, asusin ma kohe Harry poolele. Ma olin aastaid vaadanud Lewist läbi Harry silmade, kuid hiljuti olin ma teada saanud, kui suur viga see olnud oli. Mul

kulus tükk aega mõistmaks, kui tundetu Harry täpselt on, aga nüüd, mil olime lahku kolinud, hakkasin ma lõpuks uuesti oma peaga mõtlema. Ja siis märkasin ma, kui hea mees Lewis tegelikult on.

„See teine naine... Ehk on see beebi,” ütlesin ma, püüdes välja pakkuda midagi, mis Vivit rahustaks. „Sa oled kogu aeg rääkinud, et sa lihtsalt tead, et see on tüdruk. Võib-olla räägib preili Myra Jean *sellest* teisest naisest – sinu beebitüdrukust.”

„Naine ja beebi on kaks eri asja.” Vivi istus laua taha ja kägardas riidest salvrätiku kokku, enne kui lõpuks välja hingas. „Oh, sul on tõenäoliselt õigus. See peab beebi olema. Milline teine naissoost isik mu Lewise elus peale minu veel olla saaks...”

Vivi hääl vaibus ja ta vaatas kraanikausi kohal olevast tohutu suurest aknast välja. Ta ei tundunud päris veendunud olevat ja mina polnud oma südames kindel, kas mul on õigus. Ma lootsin ainult, et Vivi saab sellest ennustusest üle. Vastasel juhul on ta mõtted selle juures, kuni on saanud vastuse, kuid praegu oli mul vaja, et ta mõtleks millelegi toredamale.

Vaadake, lõunaosariikides võivad naised ühel ja samal päeval sul kaela kahekorra keerata, sind kaelustada ja sind õnnistada. Niisiis olin ma päris lootusrikas, et liigume „keeran sul kaela kahekorra” tujust üsna kiiresti edasi. Kui ta vähemalt ütleks „see vana Myra Jean – olgu ta õnnistatud”, siis ma teaksin, et ta liigub edasi. Ma püüdsin teemat vahetada.

„Tead küll neid kaardimoore, Vivi,” ütlesin ma. „Nad sõnastavad alati kõike kõige müstilisemal viisil – ja suurem

osa sellest on nangunii üks paras udujutt. Pealegi on meil praegu nii palju muud, millele mõelda. Mul on täna hiljem pärastlõunal uute klientidega kokkusaamine, aga kõigepealt lähen ma Sitside-Satside äri poistega kohtuma, et sinu pidu planeerida. Tuleb sellest alles tantsupidu. Nad on ideedest suisa pungil ja ootavad nii väga sinu pulmade korraldamist.” Ma püüdsin saada Vivi mõtteid millelegi muule kui kaardimoorile, kuid ma olin teda tundnud kaksikümne viis aastat ja ta ei kavatsenud seda väikest pommuudist rahule jätta.

„Aga Blake, preili Myra ütles, et teine naine *on* asjasse segatud. *On*. See tähendab praegu, *nüüdsama*. Ma olen hulluks minemas.” Vivi rüüpas lonksu teed, tõusis siis püsti, et telefoni haarata. „Ma helistan Lewisele ja küsin, mida tema sellest arvab. Ma olen kindel, et ta oskab seda kõike seletada.”

Oh, jumal, ära lase tal seda kõnet vastu võtta. Ma panin sõrmed laua all risti. Mu palvele vastati. Lewis ei võtnud telefoni. Vivi jättis sõnumi ja istus uuesti maha, olles valmis selle teema kallal edasi närima.

„Sa oled mulle armas, Vivi, aga ma pean nüüd lippama. Ära muretse,” ütlesin ma. Ma teadsin küll, et see oli sama mis öelda paavstile, et ta poleks katoliiklane.

Ma suudlesin teda põsele. „Kõik saab korda. Ma luban. Lewis armastab sind nagu ei kedagi teist. Sa tead seda. Ma olen kindel, et see on kõigest beebi. Ja selgelt-nägija kasutas sõna *on*, sest laps *on* tulemas. Ta on elus ja põtkib. Ma tundsin, kuidas ta seda tegi.”